

blitt enige om en rundelig betaling. Men det er sikkert at Russland, når det først har fått sine soldater anbrakt i Norge, kan ta den betaling som det selv vil, og at det på grunn av sin beliggenhet, størrelse og styrke kan gjøre det uten hensyn til andre og i strid med et hvilket som helst tidligere avgitt løfte. Skulle Sovjet-Russland vinne krigen kan etter dette ingen forhindre at det som vederlag for den begjærte hjelp straks skaffer seg den fulle suverenitet over så meget av Norges land og folk, som det til å begynne med selv måtte ønske, og dertil den avgjørende innflytelse og det reelle herredømme over resten.

Hva en sådan suverenitet og et sådant herredømme vilde si, viser de av Sovjet-Russland undertrykte folks historie.

Vårt land, vårt land!

Landsmenn, våkn opp!

Chr. B.

Landsmenn, våkn opp!

Det er altså på det rene at den flokk, hvis drivende krefter for mer en femten år siden søkte russisk hjelp mot Norge og i 1932 ble avslørt av Quisling og stemplet som landsforrædere, hva den undersøkelseskomite, som stortinget samme år nedsatte, stadfestet; det er på det rene at det var den flokk, som i april 1940 påførte oss krig ved å mobilisere, ikke mot England, som i strid med folkeretten gang på gang grovt hadde krenket vår nøytralitet, men mot Tyskland, som i overensstemmelse med folkeretten kom for å verge seg mot følgene av disse nøytralitetsbrudd.

Det er på det rene at den flokk, som deretter lot oss i stikken og selv rømte over til England, hvor den siden har levd høyt på Norges Banks gullbeholdning, som den tok med seg, den flokk, som etter disse bedrifter, ikke av hensyn til vår, men av hensyn til sin egen eksistens, fra fremmed land ved radio-sendinger, agitasjonsskrifter, heimsendte agenter og heimeværende hjelpere ustanselig systematisk og konsekvent har endevendt sannheten, har forvirret begrepene hos en stor del av det norske folk, har opphisset mange til det ytterste, og til stor skade

for oss alle like til det siste endog har foranstaltet voldshandlinger her i landet; det er altså på det rene at denne flokk no har foretatt en ny henvendelse til Russland.

Det er på det rene at denne flokk, som den hele tid rettstridig har kalt seg "Den norske regjering", og som fremdeles kaller seg så, i mai måned 1944 har anmodet Sovjet-Russland om, når krigen er avgjort, å sende soldater inn i Norge, besette landet og "delta i gjenopprettelsen av siviladministrasjonen og de rettslige forhold" her.

Det er videre på det rene at Sovjet har akseptert, og at de nevnte "nordmenn" og en representant for den russiske regjering samme måned høytidelig har undertegnet en skriftlig overenskomst om at så skal skje.

Hva betyr dette?

Det betyr i virkeligheten ikke noe mindre enn at det tenkes på revolusjon i Norge. Den noværende samfunnsorden skal avskaffes. En ny skal opprettes.

Men hvilken?

De forannevnte drivende krefter i London er vitterlig kommunistiske. Sovjet-Russland godkjenner ingen annen samfunnsorden enn kommunismen og hardertil verdensrevolusjonen som den viktigste post på sitt program. Det er dermed utelukket at de kontraherende parter positivt vil bygge opp et borgerlig samfunn. I storpolitikken anvendes ofte løgn og bedrag. Den i London underskrevne overenskomst er ikke det den gir seg ut for å være. Partene er ikke blitt enige om at den i begynnelsen av april 1940 eksisterende sivil-

administrasjon og de den gang rådende rettsforhold, skal gjenopprettes. De er blitt enige om at kommunismen skal tvinges fram.

Under denne forutsetning, og kun under den, er det begripelig hva russiske soldater etter krigens avslutning skal utrette i Norge.

Sannheten er altså den at religion, familieliv, privat eiendom, privat initiativ, de førende lag i folket, enhver selvstendig begavelse og dermed alle lysende framtidsmuligheter, skal avskaffes. Enn videre at dette skal skje ved hjelp av russiske soldater og russiske eksperter.

Disse soldater og eksperter har en bortløpen flokk misdedere tilkalt mot sine landsmenn. Og dette har de unnvekke feige svindlere gjort i det egoistiske håp at de under kommunistisk beskyttelse, til tross for sine forbrytelser mot Norge og nordmennene, selv skal kunne vende tilbake for som belønning å motta de feteste stillinger i det forrådte fedreland.

Det er imidlertid ikke nok med dette. Forræderiet i London betyr enda mer.

I store affærer forekommer det skjelden at den ene hjelper den annen gratis. Geografien og verdenshistorien viser at Russland har benyttet enhver anledning til å forsyne seg, og at det alltid har forsynt seg godt. Moskovitens spesielle interesse for "støttepunkter" og for "isfrie havner" er dessuten vel kjent. Det er således hevet over enhver berettiget tvil at Russland også denne gang ønsker å berike seg. Det er sannsynlig at bolsjevikene og deres "norske" venner alt er